

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ *

(Συνέχεια τῆς εὐχῆς)

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν εἴδει περισσεύσας τοῖς ὕδα-
σιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος ἥλιος ἀνέτειλε καὶ ὁ κόσμος τῷ
φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ὀκτίσι
τῷ κόσμῳ συνακλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ
φαιδρότητι τῆς λάμπσεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ
νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δρο-
σιζοῦσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλή χειρο-
θετεῖται. Σήμερον ὁ προφήτης καὶ πρόδρομος τῷ δεσπότη προσ-
έρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται ὄρων Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβα-
σιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ

* Ησ. μβ 2

*Σήμερον ὁ οὐρανὸς ἀγλαϊζόμενος γινώσιν τῇ γῇ ἐπομβρίζει. Σήμερον ὁ ἥλιος ἄδυτος καὶ ὁ
κόσμος τῷ φωτὶ καταυγάζεται...λαμπραῖς ἄκτισι...συνακλαμπρύνεται...ἀστέρες τὴν οἰκουμένην
...τῇ ἀνθρωπότητι γνωρίζουσι. Σήμερον τὰ συστήματα νῶτα ὑποστρωννύουσι τοῖς ἔχρει
τοῦ δεσπότη. Σήμερον ὁ ἀόρατος ὁράται ἵνα ἡμῖν ἐμφανίσῃ ἑαυτὸν. Σήμερον ὁ ἄκτιστος
ὑπὸ τοῦ ἰδίου κτίσματος βουλήσῃ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ ἀκλίνας τῷ ἰδίῳ δούλῳ ὑπο-
κλίνας αὐχένα τὸν ἑαυτοῦ, ἵνα ἡμᾶς ἐκ δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον ἐκ σκότους ἀπηλ-*

Δ...εὐδασιν ἐπιφοιτᾷ. Σήμερον ὁ ἥλ. ἄδυτος γίνεται καὶ ὁ...λαμπραῖς ἄκτισι...
συνακλαμπεται...τῇ φαιδρότητι τὴν οἰκουμ...ὁ ἄκτιστος ἰδίῳ κτίσματι βουλήσῃ
χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ δεσπότης ὑπὸ τοῦ δούλου βαπτίζεται. Σήμερον αἱ πηγαι
τῶν ὑδάτων ἠγιασθησαν Χριστοῦ ἐπιφανέντος ἐν δόξῃ ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. Σήμε-
ρον ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὸ ὀπίσω. Σήμερον τὰ Ἰορδάνεια νάματα ἰάματα ἴαματα...»

Κ «...πνεύματος τοῖς ὕδασι τούτοις ἐπιφαίνεται. Σήμερον ὁ οὐρανὸς ἀγαλλώ-
μενος δρόσον τῇ γῇ ἀπομβρίζει. Σήμερον ὁ ἥλ. ἀδ. γίνεται καὶ...φωτὶ καταυ...τῇ
ὄραιότητι αὐτῶν τὴν οἰκουμ. καλλωπ...δικαιοσύνης οὐρανόθεν τοῖς ἀνθρώποις
δρσιζῷ. Σήμερον τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἠγιασθησαν Χριστοῦ ἐπιφ. Σήμερον ὁ
ἀόρατος ὁράται, ἵνα ἡμᾶς ἐμφανῇ ἑαυτῷ ποιήσει. Σήμερον ὁ κτίστης ὑπὸ τοῦ ἰδ.
κτίσμ. βουλήσῃ χειροθ...δεσπότη παρίσταται ὄρων...»

Δ « ὕδασι ἐπιφαίνεται. Σήμερον ὁ οὐρανὸς ἀγαλλόμενος δρόσον τῇ γῇ ἐπομ-
βρίζων. Σήμερον ὁ ἄδυτος ἥλιος ὁράται καὶ ὁ κόσμος φωτὶ καταυ...ἄκτισι τὴν
οἰκουμένην καταφαιδρύνει...τῇ ἑαυτῶν φαιδρότητι τὴν οἰκουμ...δικαιοσύνης οὐρα-
νόθ. τοῖς ἀνθρώποις δροσιζοῦσι. Σήμερον τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων νῶτα ὑπο-
στρωννύουσι τοῖς ἔχρει τοῦ δεσπότη...»

Σήμερον ὁ προφήτης πρὸς τὸν δημιουργὸν προσέρχεται, ἀλλὰ φόβῳ παρί-
σταται ὄρων Θεοῦ συγκατάβασιν. Καὶ ὁ δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπιείγε-
ται, ἵνα ἀναβιβάσῃ εἰς ὕψος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὁ κλίνας τοὺς οὐ-
ρανούς καὶ ποιῶν θαλάσσας ὡς ἀμνὸς τῷ προδρόμῳ παρίσταται. Σήμερον
μαρτυρεῖ πατρώα φωνῇ τὸν βαπτιζόμενον λέγουσα: Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ

*) Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου Τόμου σελ. 559.

τοῦ Κυρίου παρουσία. Σήμερον ρεῖθροι μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ παράδεισος ἠνέφκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαίου θρήνου ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογονίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαιρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μαλαχ. δ 2
Ἐξοδ. ιε 24

λάγημεν καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογονίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡμῖν ὁ δεσπότης διὰ τῆς παλιγενσίας τῆς εἰκόνος ἀναμορφῶ τὸ ἀρχέτυπον. Σήμερον ρεῖθροι μωροπνεύστοις πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον τὰ ἄλυμα ὕδατα τῆς θαλάσσης γλυκία μεταβλήσκονται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ

Ὁ ἄ εὐθύς μετὰ τὸ πέρας τῆς εὐχῆς Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...ἐπισημαίνει ὡς ἀκολουθῶς «...εἰς δόξαν τοῦ παναγίου, καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν. Δοξάζομέν σε δέσποτα πανάγαθε, πανάγιε, παντοκράτορ, προαιώνιε βασιλεῦ ἅγιε. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς ἐορτῆς ἐπέστη καιρὸς καὶ ἄγγελοι...συνεορτάζουσι καὶ χορὸς ἁγίων πλησιάζει ἡμῖν. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀγιάζον τοῖς ὕδασι ἐπιφύεται. Σήμερον ὁ οὐρανὸς ἀγλαιζόμενος δρόσφ τὴν γῆν ἀπομυρίζει. Σήμερον ὁ ἥλιος ἄδυτον γίνεται καὶ ὁ κόσμος φωτὶ καταυγάζει. Σήμερον ἡ σελήνη...Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς...τῇ φαιδρότητι τὴν οἰκουμένην καλλωπίζεται. Σήμερον αἱ νεφέλαι...δροσιζουσι. Σήμερον τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων νῶτα ὑποστρώνουσι τοῖς ἔχνεσι τοῦ ἰδίου δεσπότη. Σήμερον ὁ ἀναρχος ὁρᾶται, ἵνα ἡμᾶς γνωστοὺς ἐαυτῷ ποιήσῃ. Σήμερον ὁ ἀκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου κτισματος βουλήσει χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ ἀκλήνης τῷ ἰδίῳ δούλῳ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλευθερώσῃ. Σήμερον τὰ Ἰορδάνια ρεῖθρα τοῖς ἀνθρώποις ἀναφέρεται. Σήμερον ρεῖθροις θεοπνεύστοις πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον τὰ ἄλυμα ὕδατα τῆς θαλάσσης εἰς γλυκύτητα μεταποιήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον τοῦ παλαίου...τοῦ σκότους ἐλευθερούμεθα καὶ τῷ φωτὶ...κόσμου καθήρηται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον ἡ πλάνη...ὁδοῦ ἡμῖν σωτηρίας ἀγάζεται τῇ τοῦ δεσπ. ἐπελεύσει...τοῖς κάτω συνομιλεῖ καὶ τὰ κάτω συνεορτάζει...πανήγυρις τῶν ὀρθοδόξων πνευματικῆ ἐξαστράπτει. Σήμερον ἡ γῆ...καὶ πᾶς ὁ κόσμος εὐφροσύνης πληροῦται, Σήμερον πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνει τὸν ἐαυτῆς δεσπότην. Εἶδοσαν' σε...θεασάμενος τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐν γῆ συνλιουργούντας. Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω θεασάμενος τὸ πῦρ...κατερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω θεασάμενος τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου ἐπὶ τῆς ἀχράντου κορυφῆς τοῦ δεσπότη χειροθετούμενος. Ἰορδάνης...ἀκούσας φωνῆς μαρτυροῦσης καὶ λεγοῦσης Οὐδὲ ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν τῷ ἠδὸκῃσα. Ἰορδάνης...ὀπίσω καὶ ὄρη ἐσπί-

ἀγαπητὸς. ἐν τῷ ἠδὸκῃσα. Καὶ πᾶσα κτίσις ὕμνει τὸν ἐαυτῆς δεσπότην κράζουσα' Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Διὸ καὶ ἡμεῖς δοξάζομέν σε, δέσποτα φιλόανθρωπε. Ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ ἐορτῇ νηπιὸν σε εἶδομεν ὄντα' ἐν δὲ τῇ νῦν ταύτῃ τελείον σε ὁρῶμεν, ὡς ἐκ τελείου Θεοῦ τελείου Θεοῦ ἐπιφανέντα ἡμῖν καὶ τελειώσαντα. Σήμερον γὰρ ὁ οὐρανὸς ἀγλαιζόμενος δρόσον τῇ γῇ ἐπομβρίζει. Ἦδη γάρ; ὁ ἀόρατος ὥραθη, ἵνα ἡμᾶς ἐαυτῷ

Πραξ. ις 17 Σήμερον λαμποδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη καθήρηται καὶ ὁ δὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται, ἡ τοῦ δεσπότητος ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνορτάζει καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ δεσπότης πρὸς τὸ βᾶ-

ιδίου δεσπότητος. Σήμερον παράδεισος ἠνέφκται τοῖς ἀνθρώποις καὶ δίκαιοι συναυλίζονται ἡμῖν. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν...διεσώθημεν. Σήμερον τὰ παλαιὰ ῥάχη τῆς ἁμαρτίας ἀποθήμενοι καὶ τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνας ἐνδυσάμεθα. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος, ἡ τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις. Σήμερον βασιλείαν ἐξ οὐρανῶν ἐξ ὕψους ἐλάβομεν καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου τέλος οὐκ ἔστιν. Μεθ' ὧν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι Μέγας εἰ. Κύριε... Β

τησαν καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν θαυμάζουσι τὸ παραγενόμενον φῶς ἐκ φωτὸς Θεοῦ ἀληθινοῦ δεσπότητος πανήγυριν. Σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ αὐτὸς τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον καὶ τὸν τοῦ νόμου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσας καὶ βάπτισμα μετανοίας, τῷ κόσμῳ δωρησάμενος· διὰ τοῦτο φόβῳ καὶ τρόμῳ βοᾷ καὶ λέγω Τριάς ἄκτιστε, ὁμοούσιε, ἀναρχε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε...ἀγαθότητος...ὃ φωτίζει,...ἐκλαμψον κάμοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀνάξῳ...ἀνυμνήσω τολμήσας τὴν ἄμετρόν σου εὐεργεσίαν...λαὸν καὶ μὴ δέσποτα τὰ πλημμελήματά μου κωλύσασι...τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα. Καὶ νῦν, δέσποτα, ὑπεράγαθε συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν καὶ λέγειν· Ἐδλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ὅθεν καγὼ ὁ ἀνάξιος δούλος φόβῳ καὶ τρόμῳ βοᾷ καὶ λέγω· Μέγας εἰ...

Δ «...λάματα τοῖς ἀνθρώποις ἀναφαίνονται. Σήμερον ἡ θάλασσα ἰδοῦσα τὸν τῶν ὄλων δεσπότην ἔφυγε. Σήμερον τὰ ἄλμυρά ὕδατα τῆς θαλάσσης εἰς γλυκύτητα μεταβλήσκονται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον τὰ ἄνω...»

Κ «...ὀρῶν...παρουσίᾳ. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα...καὶ δικαιοσύνης ἥλιος καταυγάζεται ἡμῖν. Σήμερον τὰ ἄλμυρά ὕδ. τῆς θαλάσ. εἰς γλυκύτ. μεταβλήσκονται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τὰ παλαιὰ ῥάχη τῆς ἁμαρτίας ἀπεκδυσάμενοι νέους χιτῶνας τῆς ἀφθαρσίας περιβαλλόμεθα. Σήμερον τὰ ἄνω...»,

Α «...τοῖς ἴχνεσι τοῦ δεσπότητος. Σήμερον ὁ ἀόρατος ὀραταῖ ἵνα ἐμφανῆς ποιήσῃ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Σήμερον ὁ ἄκτιστος...κτίσματος βουλῆσει χειροῦ...πόθῳ προσέρχεται ἀλλὰ...Θεοῦ συγκατάβασιν...τὰ Ἰορδάνου...μεταπεποιήται...ρύθροις μυροπνεύστοις πᾶσα...καὶ δικαιοσύνης ἥλιος...Σήμερον αἱ πηγαὶ τῶν ὕδατων ἠγιάσθησαν Χριστοῦ ἐπιφανέντος ἐν Ἰορδ. ποταμῷ. Σήμερον τὸ πικρὸν...Μωϋσέως εἰς γλυκύτητα μεταπεποιήται. Σήμερον τὰ βραβεῖα ὕδατα ἐπὶ ἑλισσάται ἀλατι θεραπεύονται. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου...καὶ νέος Ἰσραὴλ...ἀχλὺς τοῦ σκότους. τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δ «...τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνομιλοῦσι καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνορτάζει. Σήμερον γνωστός ποιήσῃ. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ δούλῳ ἑαυτὸν ὑποκλίνει, ἵνα ἡμᾶς ἀνορθώσῃ κάτω κειμένους. Σήμερον τὰ Ἰορδάνεια νάματα τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνονται καὶ ἀγάλλονται καὶ τὰ ἄλμυρά ὕδατα τῆς θαλάσσης εἰς γλυκύτητα μεταβιβάζονται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἰδίου δεσπότητος. Σήμερον τοῦ σκότους ἠλευθερώθημεν καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας ἐφωτίσθημεν καὶ τὸ δυσσεβές τῶν εἰδώλων δραπετεύεται καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος παρρησιάζεται καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνομιλοῦσι καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνορτάζουσι. Σήμερον ἡ φαιδρά καὶ μεγαλόφωτος τῶν ὀρθοδ. πνευματικῆ πανήγυρις πνευ-

πτισμα ἐπέιγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινῆς τῷ ἰδίῳ ἱκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα τῆς γὰρ βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἔμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον καὶ εἰσερχόμενον εἰς αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης

Λουκ. α 23,

*Ψαλμ. σς 15
καὶ εἰς 3
Ἐβρ. ιβ 29,
Κολοσ. β 9
Ψαλμ. εἰς 3*

ρον φαιδρὰ καὶ μεγάλη ἡ τῶν ὀρθοδόξων πνευματ. πανήγυρις. Σήμερον βασιλ. οὐρ. ὠνησάμεθα...τέλος. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν καὶ λέγομεν: Εἰρήνῃ πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας. Κλίνον, Κύριε.»

Κ «...τὰ ἄνω τοῖς κάτω...συννομιλοῦσι Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἔμερίσαντο καὶ πᾶς ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Διὸ καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν καὶ λέγομεν. Μέγας εἰ...»

Α «...τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖται ἡ κτίσις...σωτηρ. κατεργάζεται...πνευματικῆ πανήγυρις...εἰς ὕψος τὸν ἀνθρώπων...τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ...ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ. Σήμερον οὐρανῶν βασιλείας ἠξιώμεθα τῆς γὰρ...θάλασσα τὴν τοῦ Κυρίου χαρὰν...καὶ πᾶς ὁ κόσμος εὐφροσ. πεπλήρ. Σήμερον ὁ δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἔρχεται, ἵνα δι' ἡμᾶς ἐγκαινίσῃ τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι. Σήμερον τὸ τοῦ Πατρὸς Πνεῦμα ἐν εἰδει περιστερᾶς τῷ συναϊδίῳ υἱῷ τοῖς ὕδασι προστρέχει. Σήμερον ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἡ θάλασσα ἰδοῦσα τὸν ἐαυτῆς δεσπότην ἔφυγεν. Σήμερον τὰ παλαιὰ ῥάκη τῆς ἁμαρτίας ἐκδυσάμενοι καὶ νέους χιτῶνας ἀφθαρσίας χάριτι ἐνεδυσάμεθα. Σήμερον τῷ βαπτιζομένῳ πᾶσα ἡ κτίσις βοᾷ. Ἐβλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σήμερον οἱ οὐρανοὶ ἀνοίγονται καὶ ὁ Πατὴρ τὸν Υἱὸν προσάγει τῷ ἰδίῳ βαπτίσματι. Σήμερον λαμπαδοφεγγής πᾶσα ἡ κτίσις τῆ παρουσίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφαινεται. Σήμερον ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος ὑπόστασις ἐπιφαινεται. Σήμερον ἡ τοῦ δεσπότητος ἐπέλευσις ὁδὸν σωτηρίας ἡμῖν κατεργάζεται. Σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον καὶ τὸν τοῦ ἕδου σύνδεσμον ἐν αὐτῷ βυθίσας Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφρασις ἁμαρτιῶν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο. Σήμερον αἱ τάξεις τῶν ἀγγέλων ἐπὶ τῷ κοσμοσωτηρίῳ τούτῳ μυστηρίῳ μετὰ χαρᾶς παραγεγόνασιν. Σήμερον πᾶσι αἱ οὐράναι δυνάμεις τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων συναπτόμεναι χορείαν χαρμόσυνον ἐκτελοῦντες καὶ ὠδὰς ἐπινικεῖους ὑμνοῦντες βοῶσιν Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαιρέτε. Εἶδοσάν σε ὕδατα...θεασάμενος τὴν παλάμην τοῦ δούλου ἐπὶ τῆς ἀχράντου κορυφῆς. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ὄρων τὸ Πνεῦμα..

ματικῶς φαιδρυνθεῖσα καθωραϊζεται καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὠνεῖται, ἥς τινος βασιλείας τέλος οὐκ ἔσται. Σήμερον ὁ Αὐτρωτῆς ἐν Ἰορδάνῃ παραγένονεν, ἵνα ἁγιασῇ τὰ ὕδατα, καὶ ὁ Πρόδρομος τοῦ θανάτου τῆς κορυφῆς ἦψατο ὁ δὲ Ἰωάννης πνέει μῦρον εὐωδίας τὰ δὲ ἔρη σκιρτῶσιν ὥσει κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Σήμερον ὁ δεσπότης διὰ τῆς παλιγγενεσίας τῆς εἰκόνης ἀναμορφοῖ τὸ ἀρχέτυπον, καὶ τὰ τῶν ἁμαρτημάτων πταίσματα ἐν ρείθρῳ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Ἡ πλάνη γὰρ κατήργηται καὶ ὁδὸν σωτηρίας ἡμῖν κατεθύνει ἡ τοῦ δεσπότητος ἔλευσις. Ἡ γὰρ ἀχλύς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλ-

ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἶδει
 περιστερᾶς κατερχόμενον καὶ περιίπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης
 ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ὄρων τὸν ἄορατον ὄραθέντα, τὸν κτί-
 στικὸν σαρκωθέντα, τὸν δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης
 ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν,
 Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν,
 θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθι-
 νὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον
 καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ
 Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμε-
 νον. Ὅθεν καγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγα-

Φιλιπ. β 7

Ψαλμ. ριγ 3

4 Α' Τιμ. γ 16

Ψαλμ. ος 16

Ἰωαν. α 9.

Ἐβρ. α 3,

Σοφ. Σολ. ζ 26

Α' Ἰωάν. ε 20,

Ἰωαν. ις 3

περιίπτάμενον ἐπ' αὐτόν... ἐν δούλου μορφῇ ἐρχόμενον... σὲ τὸν παραγενόμενον
 φῶς... φωτός... ἀληθινὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὄρωσαι τὸν μὲν τῆς παρακοῆς θάνατον...
 βυθίσαντα, τῷ δὲ κόσμῳ βάπτ. μετανοίας δωρησάμενον. Ὅθεν καγὼ ὁ ἐλάχι-
 στος δοῦλος φόβῳ καὶ τρόμῳ βοῶ· Τριάς, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερί-
 γραπτε, ἀπερινόητε, ἀναλλοίωτε, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον,
 ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, ἔλλαμψον καὶ ἡμῖν
 τοῖς ἀνάξις δοῦλοις σου καὶ εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ καρὴ ἡμῶν δέσεις,
 δέσποτα, δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ μὴ τὰ ἐμὰ πλημμελήματα κωλύσῃ παραγενέ-

λάγημεν καὶ εἰς νέαν Ἱερουσαλήμ διεσώθηνεν τὰ παλαιὰ ράκη τῆς ἁμαρτίας
 ἀποθέμενοι καὶ τοὺς νέους χιτῶνας τῆς ἀφθαρσίας ἐνεδυσάμεθα· καὶ γῆ καὶ
 θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο· καὶ πᾶς ὁ κόσμος εὐφροσύνης πε-
 πληρώται. Σήμερον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἶδει περιστερᾶς ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ
 τοῦ ὕδατος κατέρχεται καὶ πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνει τὸν ἑαυτῆς δεσπότην, καὶ νῦν
 προφητικὴ χεὶρ κορυφῆς πυριφλέκτου ἐφάπτεται, ἵνα τὸν καθ' ἡμᾶς βυθίσῃ
 δράκοντα. Σήμερον ὁ ἀναρχὸς τῷ ἰδίῳ ἰκέτῃ αὐχένα ὑποκλίνει, ἵνα δι' αὐτοῦ
 τὸ λουτρόν τῆς ἀφθαρσίας ἡμᾶς ἀμφιάσῃ. Ἄρτι γὰρ τῆς σκοτοειδοῦς νυκτὸς
 ἀπηλλάγημεν καὶ τῆς φωτοειδοῦς ἡμέρας ἀπηλαύσαμεν· τὸ ἀνθρώπινον γὰρ
 ἐκ τῆς ἁμαρτίας λυτρούμενον παρρησιάζεται καὶ τὸ δυσειδὲς τῶν δαιμόνων
 σύμπαν στίφος ἐξαφανίζεται. Σήμερον, ἀδελφοί, νέου ἀνελάβομεν τῆς ἀλη-
 θείας κηρύγματος, νομοθέτην πλουτήσαντες ἄριστον, Παῦλον τὸν ἀπόστολον.
 Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω
 θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον ἐπ' αὐτόν· καὶ
 ὄρων τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐν γῆ συλλειτουργοῦντας αὐτῷ. Ὁ Ἰορ-
 δάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω θεασάμενος τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου τὴν
 ἄχραντον κορυφὴν τοῦ δεσπότου χειροθετοῦσαν· καὶ ἀκούσας τῆς φωνῆς
 τῆς πατρῴας μαρτυροῦσης καὶ λεγούσης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
 πητός, ἐν ᾧ ἠδύδωκα. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω ὄρων τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἶδει περιστερᾶς κατερχόμενον καὶ περιίπτάμενον ἐπ' αὐ-
 τὸν καὶ ὄρη ἐσκίρτησαν Θεὸν καθορῶντα σὰρκι βαπτιζόμενον καὶ νεφέλαι φω-
 νὴν ἔδωκαν θαυμάζουσαι τὸ παραγενόμενον φῶς ἐκ φωτός, Θεοῦ ἀληθινοῦ
 δεσποτικὴν πανήγυριν· καὶ πᾶσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται ὄρωσα τὸν ἴδιον κτίστην,
 αὐτὸν τε τὸν τοῦ κόσμου ἄρχοντα καὶ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον καὶ τὸ τῆς
 πλάνης κέντρον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα καὶ βάπτισμα μετανοίας τῷ κόσμῳ

λεῖτα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ ἐν κατα-
νύξει βοῶ σοι.

Δ Εἶτα ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν εὐχὴν μεγαλοφώνως καὶ λαμπρῶς
τῇ φωνῇ.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος· *Ιουδ. ις 13*,
ἐξαρκεῖσι πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (ἐκ γ'). Σὺ γὰρ βουλή· *Ψαλμ. μζ 1*
σει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κρά- *ηε 4—Τωβ.*
τει συνέχεις τὴν κτίσιν καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ *ιβ 22 Σειράχ*
τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμότεις, τέτταρσι καιροῖς τὸν *ια 4. Σοφ.*
κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι· *Σολομ. α 14*,
Δυνάμεις· σὲ ὕμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ *Σοφ. Σολ. ξ 19*
ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύου- *Ψαλμ. ρμθ 3*
σιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας *Σοφ. Σολομ.*
τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ *Ψ 28, Ψαλμ.*
πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λειτουρ- *εν 2, ρλε 6*
γοῦσιν, οἱ τῶν ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυδύματα
Χερουβὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλω ἰστάμενα καὶ περι-
πτάμενα φόβῳ τῆς ἀπροσίτου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς *Ἡσαΐου 5 2*
ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἡλθεῖς ἐπὶ τῆς γῆς,
μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου γενόμενος· οὐ γάρ *Φιλιπ. β 7*

Δέλει τὸ ἐκ γ' Γ Ι Κ Λ Ο καὶ ὑπὸ δευτέρως χειρὸς προστεθὲν Η Σῆ γὰρ Γ
Δ Η Κ Κ Ω Λ Ψ υ τέτταρσι Κ τέτταρσι Γ Δ Η Ι Κ Δ Δ Ω Ψ υ Ο τετράσι Λ
σὲ ὕμνεῖ Γ Δ Η Ι Κ Ω Δ Ψ υ σὲ δοξολογεῖ σελήνη Δ Η Κ Δ Ω δέρριν σὺ περι-
ετείχισας Ο οἱ τῶν ἀγγέλων χοροὶ Κ δ τῶν ἀρχαγγέλων χορὸς Ψ κύκλω
δοῦντα καὶ περιπτάμενα Ο τῆς σῆς ἀπροσίτου υ κατακαλύπτονται Γ Δ Λ υ
Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς Ο Θεὸς ἀπερίγραπτος Ο ἡλθεῖς ἐπὶ γῆς Κ

σθαι σε ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νῦν καταξίωσόν με ἀκατακρίτως βοᾶν
καὶ λέγειν. Εἶτα ἐπισυνάπτει...»

δωρησάμενον. Ὁθεν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν κοῖ λέγομεν· Τριάς ἄκτιστε, ὁμοούσιε,
παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀτελεῦτητε, ἀνεξίκακε, δη-
μιουργέ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων· ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ
φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον·
ἐκλαμψον καμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὸ φῶς τῆς σῆς ἐπι-
γνώσεως. Καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς διανοίας ὄμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολ-
μήσω τὴν ἀμετρὸν σου ἐργασίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ'
ἐμοῦ δέησις, Κύριε, διὰ τὸν περισσῶτα λαόν· καὶ μὴ τὰ πλημμελήματά μου,
δέσποτα, καλύσῃσι παραγενέσθαι ἐνθάδε τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλ' ἀξίω-
σόν με, ὑπεράγαθε, ἀκατακρίτως βοᾶν καὶ λέγειν· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Διὸ θαρ-
ρήσας τοῖς οἰκτιρμοῖς σου φόβῳ καὶ τρόμῳ βοῶ καὶ λέγω· Μέγας εἶ, Κύριε...

Ὁ Σ, «Εὐχή εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανεῶν λεγομένη ἔσω ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ Μέγας εἶ Κύριε...»

Λουκ. α 78 ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ δια-
 βόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἤλθες καὶ
 Λουκ. ιθ 10, ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ
 Ματθ. ιη 11 κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθερίω-
 Βαρούχ γ 38, σα· παρθενικὴν ἠγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου. Πᾶσα ἡ κτίσις
 Τίτ. β 11, γ 4 ὑμνησέ σε ἐπιφανέια. Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης
 καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνάνεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα
 ἠγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς
 κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς
 οὖν, φιλόφρονε βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ
 ἀγίου σου Πνεύματος καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ')· καὶ δὸς
 αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου.
 Ποιήσον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων
 λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίας
 δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἴνα πάντες
 οἱ ἀρῦόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν
 ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατροίαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμὸν οἴκων,
 πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γάρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δι' ὕδα-
 τος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς
 ἁμαρτίας. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς
 δουλείας Φαραῶ διὰ Μωϋσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἰ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐρρύησαν ὕδατα καὶ
 Γ' Βασίλ. ιη 38 χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψώντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ
 εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἥλιου, ἀπαλλά-
 ξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν, δέσποτα,
 ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματι σου τῷ ἁγίῳ (ἐκ γ'). Δὸς πᾶσι
 τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριστομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι τὸν

θεᾶσθαι Ι Κ Λ Δ Λ Ψ υ τὸ γένος ἀνθρώπων υ τὰς τῆς φύσεως γονὰς Ι
 Σὺ γάρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς Λ καταπέμψας τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα Δ Ω
 Λείπει τὸ ἐκ γ' Γ Δ Η Ι Κ Κ Ω υ Ο Ὁ Δ «σφραγίζει τὸ ὕδωρ Γ». Καὶ δὸς
 αὐτῷ...» Ὁ Δ «τὸ ὕδωρ τοῦτου λέγεται ἐκ γ'» ἀμαρτημάτων λυτήριον, δαίμοσιν
 Δ Ι Κ ἀρῦόμενοι καὶ μεταλαμβάνουσι Κ μεταλαμβ. ἐξ αὐτοῦ ἔχοιεν Β Γ Η Κ
 Δ Λ Ω Ψ Ο υ ἔχοιεν ἐν αὐτῷ Δ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων Ο παθῶν, ἀγια-
 σμὸν Ο ὁ δι' ὕδατος Β Κ Ο Λ Δ Ψ υ φύσιν ἡμῶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας Δ Ψ
 ἁμαρτίας. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἰ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ θαλάσσης Ο Ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος κατακλύσας ἐπὶ Νῶε
 τῆς ἁμαρτίας Ι τὴν ἁμαρτίαν ἐπὶ τοῦ Νῶε Κ ὁ δι' ὕδατος καταποντίας ἐπὶ τοῦ
 Νῶε Λ ὁ διὰ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς ἐλευθερώσας Ι υ δουλείας τοῦ Φαραῶ υ διὰ
 Μωϋσέως τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων Ο πέτραν καὶ χεῖμαρροι Ι ἡμῶν δι' ὕδατος καὶ
 πυρός Ι διὰ τοῦ Ἥλια Β Δ Η Ι Κ Κ Ω Λ Ο υ διὰ Ἥλια Λ τοῦ Βάαλ. Σὺ
 εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὰ πικρὰ καὶ ἀτεκνοῦντα ὕδατα ἐπὶ Ἐλισσαίου ἄλειψας θεραπεύσας. Σὺ
 εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν ἀδιάστατον τῆς Τριάδος συμφωνίαν ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑποδείξας καὶ
 τὸ δημοῦσιον τῆς πατρικῆς σου θεότητος ἐν αὐτῷ φανερώσας. Αὐτὸς καὶ νῦν... Β
 ἠγίασας τὸ ὕδωρ τοῦτο Β Γ Δ Η Κ Ω Λ Α Ψ Ο τῷ ἁγίῳ, δὸς Β Ο Δ Η Λ Κ
 Ι, Ω Ψ Λ Τὸ ἐκ γ' λείπει καὶ ἐκ τῶν Γ Κ Σ υ Καὶ δὸς Κ υ τοῖς τε καὶ χριστομέ-
 νοις, τοῖς τε μεταλ. Ι τοῖς τε χριστομένοις τὸν ἀγιασμὸν Δ τοῖς τε μεταλαμβάνουσι τοῖς
 τε χριστομένοις τὸν ἀγιασμὸν Β Δ τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε μεταλαμβ., τοῖς τε κρηγιμέ-
 νοις Γ Δ Η Κ Κ Ω Ψ υ τοῖς τε χριστομένοις Ψ

ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγίαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἔχθρον καὶ πολέμιον ἡμῶν χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνησθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ παντὸς τοῦ προεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων καὶ δι' ἀγγέλων καὶ δι' ἀνθρώπων καὶ διὰ ὄρωμένων καὶ διὰ ἀοράτων δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Λ Ὁ λαὸς λέγει Ἀμήν

Η Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εὐχῆς ὁ ἱερεὺς Εἰρήνη πάσι.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν...

Καὶ εὐθὺς εὐχή, ἣν λέγει μυστικῶς.

Ο Δ Ω Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς τὴν εὐχὴν

Κλίνων, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενός καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν ἀχένης σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ραντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Ἐκφών. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν

τὸν ἀγιασμόν, τὴν κάθαρσιν, τὴν εὐλογίαν, τὴν ὑγίαν *ν* Δεῖπει τὸ ἐκ γ εἰς ἃ καὶ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει χειρόγραφα. Ὁ Σ «διὰ δὲ εὐλογεῖ ὁ πατριάρχης τὰ ὕδατα εἰς τὸ παλιόν προστίθῃσι τῇ παρουσίᾳ εὐχῆ καὶ τοῦτο Καὶ σῶσον Κύριε...». ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερόνων σου ἐν εἰρήνῃ Δ Λ Ψ ὑπόταξον αὐτοῖς Β Γ Ο Η Ι Κ Κ Ω Λ Λ Ψ Σ *ν* ὑπόταξον αὐτοὺς Α ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη καὶ πάντα ἔχθρον *ν* καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων (παραλειπομένης τῆς φράσεως Μνησθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου... μέγα σου ἔλεος) Β Γ Δ Η Ι Κ Κ Α Λ Ω Ψ Ο *ν* καὶ διὰ στοιχείων καὶ δι' ἀνθρώπων καὶ δι' ἀγγέλων καὶ διὰ ὄρωμένων Β Γ Δ Η Κ Κ Α Δ Ω Λ Ο Ψ *ν* δοξάζεται τὸ πανάγιον ὄνομά σου Β ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ Ι Ψ *ν* σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ Α καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι Γ Α καὶ σὺν τῷ ἁγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι Β

Κεφαλὰς ὑμῶν...κλιναις Η Κ Ω κλινωμεν Β Ψ

τὰ ὕδατα ταῦτα εὐλόγησον Ο τὰ ὕδατα καὶ εὐλόγησον Β ἀγιάσας τὰ ὕδατα πάντα εὐλόγησον Ι Λ ἡμᾶς διὰ τῆς κλίσεως Ι ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος τοὺς ἑαυτῶν ἀχένας κλιναντας σημαίνοντας σοὶ τὸ Α ἀχένης σημαίνοντας Ι σημαίνοντας σοὶ τὸ Β καὶ καταξίωσον αὐτοὺς Κ καταξίωσον ἐμπλησθῆναι Α μεταλήψεως καὶ γενέσθω Β Γ Δ Η Ι Κ Κ Ω Λ Α Λ Ο Ψ *ν* ψυχῆς καὶ σώματος Β Δ Η Ι Κ Κ Ω Λ *ν* Λ Ο ψυχῆς καὶ σώματος. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν...σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου...Ἐκφών. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός... *ν*. Ὅτι σὺ εἶ

καί σοι τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν
σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καί τῷ παναγιῷ καί ἀγαθῷ καί ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Η Ο υ (Γ Κ Ψ) Καί εὐθύς εὐλογεῖ τὰ ὕδατα σταυροειδῶς μετὰ τοῦ τι-
μίου σταυροῦ ὄρθιον αὐτὸν κατὰ γων ἐν τῷ ὕδατι καί ἐπάδων τροπάριον
ἦχος α΄

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου, Κύριε...

ὁ ἁγιασμός Γ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν καί σοι Γ Ι υ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν καί
σοι Β Δ Η Κ Κ Α Δ Ι, Ψ Ο τήν δόξαν ἀναπέμπομεν Β ἅμα ἰθὺ Πατρὶ καί ἰθὺ
ἀγίῳ Πνεύματι Δ Ἐν τῷ Σ, Ἐκφώνησις Σὺ γὰρ εἶ βασιλεύς.

Ἄ Δ «...εἰς ὕθειαν ψυχῆς καί σώματος. Εἶτα λαμβάνει τὸν σταυρὸν ἐπὶ χεῖρα
καί βαπτίζει αὐτὸν τρίτον ἐκφωνῶν οὕτως Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμός...». Τὰ αὐτὰ πε-
ρίπου καί ὁ Λ.

Οἱ Κ Α Σ, εὐθύς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Εὐχὴ λεγομένη ἐν τῇ φιάλῃ. Ὁ Θεὸς
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως...». Ὁ ἄ τὴν αὐτὴν εὐχὴν ὑπὸ
τὴν ἐπιγραφὴν «Εὐχὴ ἑτέρα τῆς κολυμβήθρας» πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως. Ἡ ἐκφώνη-
σις ἐπακολουθεῖ εὐθύς μετὰ τὴν εὐχὴν. Καί ὁ Π, τὴν αὐτὴν εὐχὴν ὑπὸ τὴν ἐπι-
γραφὴν «Εὐχὴ ἄλλη τῶν ἁγίων Θεοφανίων...». Ὡσαύτως καί ὁ Β μετὰ τὸ πέρας
τῆς ἀκολουθίας προσθέτει: Εὐχὴ ἄλλη εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ἁγίων βαπτισμάτων τῶν
ἁγίων Θεοφανείων λεγομένη ἐν τῇ φιάλῃ τοῦ μεσιαύλου τῆς ἐκκλησίας. Ὁ Θεός,
ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωσέως... Καί τοῦ διακόνου λέγοντος τὰς κε-
φαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς Κλίνον, Κύριε, τὸ οὐς σου
καί ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καί τὰ ἐξῆς.

Καί οἱ Σ Σ, Ρ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Εὐχὴ ἄλλη εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεο-
φανίων λεγομένη ἐν τῇ φιάλῃ τοῦ μεσιαύλου τῆς ἐκκλησίας». Μετ' αὐτὴν δὲ
Εἰρήνη πᾶσι... καί ἐπακολουθεῖ ἡ εὐχὴ Κλίνον Κύριε. Κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καί
ἐν τῷ Σ, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὁμοῦς «Εὐχὴ ἑτέρα».

Ὁ Β μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Καί εὐθὺς ραντίζει ὁ ἱερεὺς τὸν λαὸν λέγων σύν
τῷ πλήθει τὸ τροπάριον, ἦχος δ΄. Δεῦτε μιμησόμεθα τὰς φρονίμους παρθένους.
Καί δοξάζει καί λέγει καί ἄλλα».

Οἱ Δ Λ συνεχίζουσι «Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμός... Καί δεχόμενος ἕτερος τὸν σταυ-
ρὸν εἰσάγει αὐτὸν ἐν τῷ βήματι καί ἀποτίθησιν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ. Καί εὐθύς ὁ
λαὸς ἄρχεται ψάλλειν τροπάρ. Ἐν Ἰορδάνῃ. Ὁ δὲ ἱερεὺς ραίνει πάντας ἐκ τοῦ
ἁγιάσματος. Εἶτα πάλιν εἰσελθὼν ἐν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ λέγει Ἐν εἰρήνῃ προ-
εἰλθωμεν. Καί ἐξελθὼν λέγει τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν (τὴν ὀπισθεν συναπτὴν Δ)
καί δίδωσι τὸ ἀντιδωρον τῷ λαῷ καί ἀπολύει».

Ὁ Ι «Καί σφραγίζει τὰ ὕδατα μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ σταυροειδῶς. Ἦνίκα
δὲ ἁγιαῖον τὰ ὕδατα, ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἐκφωνεῖ τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ. Εἶτα λέγει ὁ ἱε-
ρεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καί ἀπόλυσις».

Ὁ Κ μετὰ τὴν εὐχὴν ἐν τῇ φιάλῃ «Τὸ τροπάριον Ἐν Ἰορδάνῃ. Τὴν ἐκτενὴ
καί ἀπόλυσιν».

Ὁ Λ μετὰ τὴν εὐχὴν ἐν τῇ φιάλῃ «Εἶτα ἐπιλαβόμενος ὁ ἱερεὺς ἐν χερσὶν αὐ-
τοῦ τοῦ τιμίου ξύλου εὐλογεῖ καί ἁγιαίνει τὰ ὕδατα δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς βαπτί-
ζων τοῦτο ἐν αὐτοῖς ἐκ τρίτου ψάλλων Ἐν Ἰορδάνῃ. Εἶτα καί ὁ λαός. Λέγεται
δὲ τοῦτο πολλάκις. Πάντων δὲ ἁγιαζομένων καί μεταλαμβάνόντων ἐκ τῶν θεῶν

Η (Κ Ο Ψ ν) καὶ πάντων μεταλαμβανόντων καὶ ἀγιαζομένων ἐκ τῆς τοῦ ὕδατος ραντίσεως ψάλλεται τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ· ἐκ τρίτου ἢ καὶ πλειστάκις.

Ο Η Κ Καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν ναὸν δοξάζομεν στιχηρὸν ἰδιόμελον

ἦχος πλ. β'

Ἀνουμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόν·

Ἄ Ο Ο «Καὶ εἰσελθόντες...δοξάζομεν καὶ νῦν Ἦχος πλ. β»

τοῦτων ἀγιασμάτων καὶ μεταλήψεως καὶ ραντίσεως ἐμπεφυμένον ψάλλεται στιχηρὸν ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β' Ἀνουμνήσωμεν...

Ἄ Ο σ₁ «Βαπτίζει τὸν σταυρὸν, Ἀλληλούϊα Σχίχ. Ἰδισάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, ἴδοσάν σε ὕδατα καί...Δόξα καὶ νῦν. Αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων ἡγιάσθησαν, Χριστοῦ φανέντος, Χριστοῦ βαπτισθέντος ἐν δόξῃ σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· Στίχες· Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ Θεὸς τῆς δόξης...Δόξα καὶ νῦν. Μέγας ὁ σταυρὸς ἐφάνη ἐν τῇ κολυμβήθρῃ· καταβαίνουνσι δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀναβαίνουνσι τέκνα τῆς ἀφθαρσίας, δευτερον φῶς λαβόντες καὶ τὸν μαργαρίτην Χριστὸν ἐνδυσάμενοι τροπάριον γ'. Ἐν Ἰορδάνῃ...Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων πάντας ἡμᾶς διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν αὐτοῦ μυστηρίων νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν. Ἐκφών. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοσπελές...

Ἄ Ο Σ₂ «Καὶ εὐθύς ὁ ἱερεὺς λαμβάνων τὸν τίμιον σταυρὸν εὐλογεῖ τὰ ὕδατα λέγων· Βαπτίζεται ὁ Χριστός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Βαπτίζει ὁ Ἰωάννης τὸν Κύριον, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν. Βαπτίζεται ὁ Χριστός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Καὶ πάντων ἀγιαζομένων ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ραντίσεως ἄρχονται οἱ ψάλλαι τροπάριον ἦχ. α' Ἐν Ἰορδάνῃ...Καὶ τοῦτο ψάλλουσιν ἐκ τρίτου ἐν τῇ φιάλῃ καὶ ἐν τῷ νάρθηκι καὶ ἐν τῷ ναῷ. Ἀρχονται καὶ ἕτερον ἦχον ἦχος Πλ. δ'· Σήμερον Τριάς ἐν μονάδι θεότητος εἰδείξεν ἡμῖν. Ἐἴτα ἡ μεγάλη συναπτὴ εἰς τὸ Νῦν καὶ αἰεὶ καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Σ₃ «Εἴτα λαβὼν τοὺς σταυρούς, βαπτίζει λέγων· Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ αἰεὶ...»

Ἐν τῷ Π₃ «Καὶ εὐθύς καταδύει τὸν τίμιον σταυρὸν ἐν τῷ ἁγίῳ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου λέγων· Δόξα τῇ ἁγίῃ, ὁμοουσίῳ, ἀσυγκύτῳ, ἀδιαιρέτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ Τριάδι πάντοτε...Καὶ τοῦτο λέγει ἐπὶ τρεῖς καὶ εὐθύς ὁ λαὸς· Ἐν Ἰορδάνῃ...Ἡ αὐτὴ ἐκφώνησις καὶ ἐν τῷ Π₅ ἅπαξ ὁμοῦς.

Ἄ Ο Π₄ «Εἴτα ταῖς χερσὶ λαβὼν τὸν σταυρὸν βαπτίζει ἐκφωνῶν οὕτως. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί...Καὶ τοῦ ἱερέως ραντίζοντος τὸν λαὸν τῷ ἁγίῳ ὕδατι...(ἡ συνέχεια ὡς ἐν τῷ Σ₃)...Σήμερον ἢ Τριάς., Εἴτα γίνεται ἡ ἐκτενήσις...Εἴτα δίδεται ἡ εὐλογία, λεγόντων ἡμῶν τὸ Εὐλογησὼ τὸν Κύριον. Καὶ ἀπολύσει».

Ἄ Ο ἅ μετὰ τὴν ἐμβάπτισιν τοῦ σταυροῦ «ψάλλον τὸ τροπάριον ἦχος πλ. δ'. Μέγας ὁ σταυρὸς ἐφάνη κ.τ.λ. Ἄλλο ἦχος ὁ αὐτὸς Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ζῆτει ὀπισθεν. Ἄλλο ἦχ. α' Ἐν Ἰορδάνῃ. Καὶ ἀγιάζει τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν λαόν. Εἴθ' οὕτως ἐκτενήσις καὶ ἀπόλυσις».

